

більше 1167 МЗП на 1 січня звітного року) ст.5 Закону України № 1667 за перші 3 повних місяця, наступних за місяцем набуття статусу резидента Дія Сіті [1]. Термін подання такого звіту до МЦТ – останній день шостого календарного місяця, наступного за місяцем набуття статусу резидента Дія Сіті.

До комплекту річних звітів, які подаються до МЦТ резидентами Дія Сіті не пізніше 1 червня року, наступного за звітним належить: річний звіт про відповідність вимогам ст. 5 Закону України № 1667 за період з 01.01 по 31.12 попереднього календарного року; аудиторський висновок (за підсумками перевірки річного звіту про відповідність).

Отже, проведені дослідження дозволили визначити, що ІТ-компанії, які набули статусу резидента Дія Сіті, зобов'язані подавати податкову звітність до фіскальних органів та спеціальні звіти разом із аудиторським висновком до Міністерства цифрової інфраструктури.

Інформаційні джерела:

1. Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні: Закон України від 15.07.2021р. № 1667-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1667-20#Text> (дата звернення: 25.09.2022)

2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. №2755-VI URL: <http://zakon3.rada.gov.ua>. (дата звернення: 25.09.2022).

УДК 657.05

Л.В. Яловега, канд. екон. наук, доц. (ПДАУ, Полтава)

О.В. Лега, канд. екон. наук, доц. (ПДАУ, Полтава)

Т.Б. Прийдак, канд. екон. наук, доц. (ПДАУ, Полтава)

ОБЛІКОВІ СИСТЕМИ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ: МЕТОДОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЇХ ФУНКЦІОНУВАННЯ

Сучасний стан економічного розвитку країни характеризується динамічними процесами реформування вітчизняної облікової системи. Досягнення суб'єктом господарювання поставлених цілей та завдань, на різних рівнях управління, залежать від вдало обраної облікової системи. Облікова система – це система, що формується у результаті збору інформації, джерелами якої є облікові та звітні дані бухгалтерського та інших видів обліку (оперативного та статистичного).

Система – це універсальна економічна категорія, яка характеризує сукупність елементів, що знаходяться у взаємозв'язку

між собою та зовнішнім середовищем і формують певну цілісність. Основними компонентами системи є підсистема та елемент. Підсистема – це частина системи, що розкладається на елементи, а елемент – це об’єкт, що не підлягає поділу, з урахуванням характеристики системи [3].

Облікова система має свою будову й формується з підсистем, що об’єднані між собою спільними ознаками та призначенням, рис. 1.

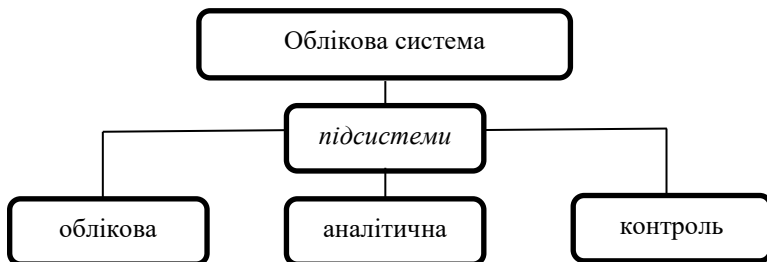

Рис. 1. Підсистеми облікової системи

Елементами облікової системи в частині облікової підсистеми є:

- теоретико-концептуальні елементи (мета, предмет, об’єкт, завдання, функції, нормативно-правові акти, стандарти тощо);
- методичні елементи (елементи методу бухгалтерського обліку);
- організаційні елементи (облікова політика, реєстри, форма обліку, робочий план рахунків, внутрішня звітність, аналітичні таблиці тощо).

Інформація зібрана в межах облікової підсистеми передається до інших – аналітичної та контрольної підсистем.

Аналітична підсистема (аналіз) передбачає дослідження причинно-наслідкових зв’язків між господарськими процесами з метою виявлення резервів економічного зростання суб’єкта господарювання.

Контрольна підсистема передбачає здійснення контролю за ресурсами підприємства та його господарськими процесами з метою з’ясування відповідності визначеним параметрам і, у випадку виникнення відхилень, з’ясування їх причин та виявлення осіб, які їх допустили.

Нині, традиційний процес формування облікової системи зазнає значних трансформацій, що зумовлене збільшенням обсягів інформації, розширенням джерел її отримання, видозміненням каналів

і швидкості передачі даних, рис. 2.

Рис. 2. Система обліково-аналітичного забезпечення

Всі нормативно-законодавчі акти регулюють функціонування облікової системи на державному рівні, зокрема: ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової (податкової та статистичної) звітності, здійснення аналізу та контролю.

Модель рівневого регулювання бухгалтерського обліку:

- конституційний (Конституція України);
- законодавчий (Закони України; Укази Президента України; Постанови Кабінету Міністрів України тощо);
- нормативний (нормативні документи: Міністерства фінансів України; Державного комітету статистики України; Державного казначейства України; Національного банку України та інших відомств, які реєструються в Міністерстві юстиції України);
- рекомендаційний (нормативні акти; інструкції; методичні рекомендації та вказівки; листи міністерств та відомств);
- організаційно-розпорядчий (робочі документи, що формують облікову політику підприємства) [2].

Отже, у формуванні облікової системи суб'єкта господарювання щодо реалізації його завдань слід дотримуватися такої покроковості

робіт: ідентифікація потреб системи управління в інформаційних даних; розроблення переліку необхідних форм документування; ідентифікація мети та завдань облікової системи в частині обліку, аналізу та контролю; узагальнення критеріїв, яким має відповідати облікова система; розроблення посадових інструкцій працівників бухгалтерії; впровадження інновацій в чинну облікової системи. Відтак, дослідження поняття «облікова система» уможливило обґрунтувати та ідентифікувати основні його характеристики, що сприяло виявленню ключових чинників впливу та встановлення напрямів подальшого їх удосконалення.

Інформаційні джерела:

1. Лега О.В., Яловега Л.В., Прийдак Т.Б. Помилки в бухгалтерському обліку: сутність, класифікаційні ознаки, виявлення та виправлення. Причорноморські економічні студії. 2020. Вип. 49. С. 187–195.

2. Павлік І.Є. Організація обліково-аналітичних систем суб'єктів господарювання в аграрному секторі економіки України: дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 071 Облік і оподаткування. Західноукраїнський національний університет, Тернопіль, 2020. 288 с. URL: <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/40500/1/dusertatsia%20Павлік.pdf>

3. Швець В. Є. Розвиток обліково-аналітичних систем суб'єктів господарювання в Україні: монографія. Львів: Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2010. 448 с.

УДК 311.15

В.В. Ярова, канд. екон. наук, доц. (ДБТУ, Харків)

А.В. Івах, здоб. вищ. осв. ОС «молодший бакалавр» (ДБТУ, Харків)

СТАТИСТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПОКАЗНИКІВ ВИРОБНИЦТВА ЖИТА

Жито - одна з первісних зернових культур, яку люди використовували в харчуванні протягом багатьох століть. Воно є цінною продовольчою, кормовою, агротехнічною культурою і в Україні і у Харківській області.

Зінченко О. І., Салатенко В. Н., Білоножко М. А. вказують на те, що продовольча цінність жита визначається значним вмістом в зерні білків (12,8 %) та вуглеводів (69,1%). Житнє борошно часто використовують як домішку до пшеничного при випіканні популярних сортів хліба. [1].